

Хрїста, разсѣженїе за Хрїста Спасителя, за кое-то са намрази отъ тамкашны-те Академици. На тїа Сокїніани послѣдѣватели-те са именуваха Сокїніанци, а по голѣми-те ереси на догмати-те имъ бѣха тїа: а) Че Божїе-то познанїе и на вѣра-та, не са добыватъ отъ естество-то, но отъ откровенїа-та; б) че не е нѣжно на Хрїстіани-те прочитанѣ-то на ветхїй-атъ завѣтъ: зацо въ новїй-атъ има сички-те за спасенїе-то; в) че не треба да книмава нѣкой на преданїа-та; г) че въ Божїе-то сѣщество е само едно лице; д) че Хрїстосъ са не дѣма Господь сынъ Божїй; е) че Дѣхъ-атъ не е лице, но Божїе дѣйствиє; ж) че Исусъ Хрїстосъ е истинный человекъ, но не и простъ человекъ, зашто са почелъ съ име осыновленїе Божїе; и) че преди дѣвъ Марїю не е сѣществовалъ. й) че Богъ не е прїелъ естество-то человекеско за соединенїе-то на лице-то. ъ) че е Хрїстосъ нашъ ходатай, зашто ны учи на спасителный-атъ пѣтъ; ı) че пѣрвый-атъ человекъ, преди да сгрѣши, не былъ безсмертанъ. іа) че Хрїстосъ не свѣрши жертвъ-тѣ кога са распна, но кога отиде на небо-то; іб) че Хрїстосъ не воскресналъ отъ негово-то си дѣйствиє, и че тѣло-то мѣ станало на небо-то соксемъ дѣховно; ів) че крещенїе-то не е нѣжно за спасенїе-то, нито са добыва чрезъ него Божїю тѣ благодать; ід) че въ тайнство-то на причастїе-то дръго не прїима пречащаемый-атъ, но хлѣвъ и кїно, и че това тайнство става само за воспомена-нїе на Хрїстова-та смѣръть; іе) че съ доволни